

TGM TIMES

„Že jsi dospěl,
víš v době, kdy
se žádná z věcí,
co si přeješ,
nedá koupit
v obchodě.“

NA CO SE MŮŽETE
V TOMTO ČÍSLE
TĚŠIT?

- 1 Rozhovor
se seniory
- 2 Tipy na dárky
- 4 Japonsko vol. 3

PROSINEC 2023

VÁNOČNÍ VYDÁNÍ

Rozhovor se seniory z domova důchodců

Rok s rokem se zase sešel a Vánoce se nám už blíží. Jako každý rok je také možnost se zapojit do akce s názvem **Frýdlantská vnučata**, jejímž účelem je potěšit klienty domova důchodců ve Frýdlantě. Abychom vám trochu přiblížili, komu můžete vykouzlit úsměv na tváři, zeptali jsme se jich na pár otázek ohledně Vánoc.

Máte rádi Vánoce?

ANOOO!!!

Ne, protože to je hodně práce.

No, jsou takové smutné trošku.

Pokud máte malé děti, tak jsou to hezké Vánoce, ale pokud děti odrostou a všechno vypadne z baráku, tak to nejsou žádné Vánoce, to už je otrava.

Jaká je vaše oblíbená vánoční tradice?

My jsme vždycky pouštěli takové lodičky v lavoru, jako kdo se kam dostane.

A my jsme lili olovo a poté jsme chodili na půlnoční a měli jsme takové papírky se jmény kluků, a kterého jsem si vždy vylosovala, tak ten měl být můj na příští rok.

Co si letos přejete k Vánocům?

No, zdraví, zdraví a zdraví.

Taky, a abychom mohli chodit ještě.

To je takové klišé, toto, to si přeje každý. :)

Hlavně klid a mír, ať nejsou ty války.

Co máte na Vánocích nejraději?

*Stromeček samozřejmě (na tomto se shodli všichni přítomní).

A něco pod stromečkem.

Já si pamatuju, jak jsme vždycky museli jít od dědečka až domů na Štědrý den, protože mamka měla moc práce, tak jsme nemohli být doma, a dědeček nás vedl, to ještě nebyla elektrika v polovičce Hamer, takže jsme museli jít potmě, ale já na to, děvčata, do smrti nezapomenu, jak jsme s ním šli, on měl čagan, šli jsme ve čtyřech, protože já jsem měla dva bratry, a šli jsme domů a maminka nás pak čekala už na schodech, no, to bylo krásné.

Vzpomínáte si, jak jste zjistili, že dárky nenosí Ježíšek?

Tak to bylo takové zklamání, to si pamatuju, že jsem byla strašně zklamaná.

No, pamatuju si, jak můj vnuk jednou přišel ze školy a říkal, že Ježíšek neexistuje, tak jsem mu řekla, ať vzkáže paní učitelce, ať nekecá, protože u nás chodí jenom Ježíšek, co chodí u nich doma, ať se jmenuje, jak chce, ale u nás je to Ježíšek.

Co si myslíte, že nejvíce potěší o Vánocích dnešního teenagera?

Já si myslím, že děcka jsou furt stejné, že se těší na ty dárečky.

Každý chce tablet nebo nějaký pořádný mobil nebo tak...

No, dneska jsou ale strašně drahé dárečky, my jsme dostali papuče a ponožky a maminka nějaký svetr, ale nikdy jsme neměli takové hračky, jak mají teď.

Já si pamatuju, můj brácha dostal jednou od Batě (on měl takové nafukovací hračky) takového krásného slona, no, brácha se na chvíli ztratil a nebylo ho, on byl totiž pod stolem, a měl nůž a hned ho měl rozkuchaného a chtěl vědět, co to tam piští, a maminku chtěl pak šlak trefit.

Co se změnilo na Vánocích od dob vašeho dětství?

Že to je teďka moc o obchodě.

Je to komerční.

Na Vánocích má být nejlepší, že se sejde rodina a pokecají, ale už to tak moc není.

Ano, to tak vždycky bylo, všichni na Boží hod nebo na Štěpána přišli na oběd a slavili jsme spolu.

Zažili jste nějaký vánoční zázrak?

Ne, to jsem nezažila.

U nás jsme vždycky museli mít o talíř víc, kdyby někdo přišel, tak aby se mu mohlo dát taky najíst.

Ano, to jsme tak taky měli, a když třeba přišel bratr z vojny, tak se talíř navíc hned hodil. :)

Monika Fojtíková, 5. A

Tipy na dárky

Pomalu se schyluje k nejoblíbenějšímu svátku roku a pro ty z vás, kteří stejně jako já nakupují dárky na poslední chvíli, mám pár tipů, které jistě udělají vašim blízkým radost.

Ponožky – klasický dárek, který můžete vylepšit například vtipným potiskem

Poukazy na masáž – darujte chvilku relaxace po náročném dni

Vánoční svetr, pyžamo – pozvedne vánoční náladu a zároveň vás zahřeje v chladném počasí

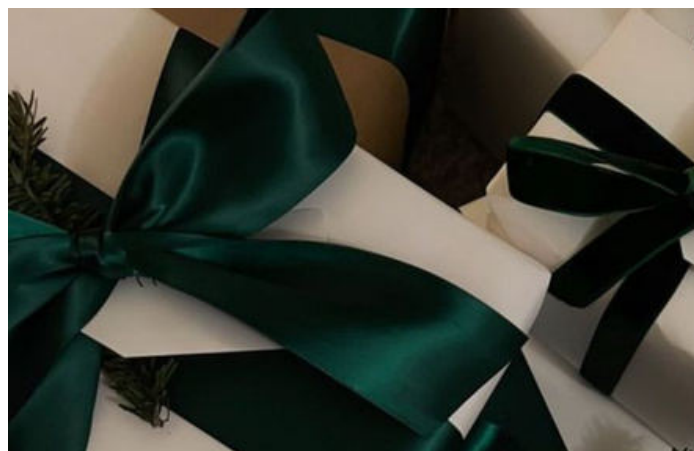
Deskové hry – zábavný dárek pro kvalitně strávený čas s rodinou

Kniha – udělá radost všem čtenářským nadšencům

Svíčky – budou krásnou dekorací pro váš domov a skvělým dárkem pro vaše blízké

Dárkové sady kosmetiky – univerzální dárek, který nikdy nezklame

Aroma difuzér – provoní váš domov a zaručí příjemnou a uklidňující atmosféru

Diáře, zápisníky – pro rozvíjení kreativity a organizaci času

Kamery do auta – praktický dárek pro vaši bezpečnost

Murder mystery case file – fanoušci detektivek si jistě oblíbí vyšetřování nevyřešených případů a záhad

Popcornovač – ideální dárek k přípravě domácího zdravého popcornu

Vinyl – oblíbený hudební zdroj milovníků vysoké kvality zvuku

Projektor – kdo by nechtěl vlastní kino v pokoji bez fronty na lístky a předraženého popcornu

Škola jízdy smyku – pro všechny řidiče, kteří mají rádi adrenalin a rádi se přiučí, jak zvládat auto v krizových situacích

Lego – zábavný dárek pro všechny věkové kategorie

A samozřejmě nemohu zapomenout na **vlastnoručně vyrobené dárky**, které vás nestojí nic, jdou vyrobit prakticky ze všeho a potěší nejvíce.

Sofie Křivová, 3. A

違い aneb Válka nejen s abecedou vol. 3

Již v momentě, kdy jsem vystoupila z letadla a opravdu stála tváří v tvář opravdovému Japonsku, jsem začala nasávat všechnu tu okolní atmosféru. Když člověk cestuje, všímá si kdejakých maličkostí. A o tom by podle mě cestování mělo být – poznávat svět, lidi, kultury a pomocí toho si pak uvědomit, jak úžasný život vlastně žijeme. Člověk se díky tomu stává moudřejším a víc a víc zvědavým, což je jen dobře, protože cestování je podle mě hlavně o objevování, poznávání a všímání si. A přesně o to bych se dnes s vámi ráda podělila. Protože i přes ty čtyři měsíce zde na mě dennodenně číhá jedna všudypřítomná potvůrka jménem „rozdíly“. Ach ty rozdíly... Nechápejte mě špatně, objevovat prakticky celý svůj každodenní život z naprosto nové pojaponštělé perspektivy je něco neskutečně fascinujícího. Čas od času ale narazíte na nějaký ten bizárek či jednoduše naprostou absenci logiky.

Jakožto pro Evropanku jsou zde pro mě jedny z největších rozdílů asi svátky. Nikdy jsem si neuvědomila, jak velkou roli, nejen v tomto případě, hraje náboženství. Konec konců tady se křesťanství moc neprojevuje. Namísto toho v Japonsku dominuje buddhismus se šintoismem v těsném závěsu. Proto zde třeba vůbec neslaví Velikonoce. Halloween či Vánoce jsou pak ve velmi komerčním a americkém stylu. Namísto novoroční mše v kostele se zde lidé o půlnoci shromažďují u lokální svatyně či chrámu, kde pálí všechny své talismany a štěstíčka z minulého roku a doufají v požehnání bohů do dalšího roku. Tuto jejich tradici však praktikují snad všichni Japonci bez ohledu na to, jestli se považují za vyznavače buddhismu či ne. Na druhou stranu, jestli je něco, co je v Japonsku celoročním trendem, jsou to definitivně festivaly. Festivaly oslavující změnu ročního období, válečníky z minulosti, samostatné chrámy či svatyně, šintoistické bohy... O místních festivalech by se dalo pokračovat snad do nekonečna.

メリークリ 明けまして

Nicméně když tedy pomineme rozdíly, ve kterých je očividný vliv náboženství, číhá zde na každém kroku nespočet jiných šoků a překvapení. Jednou z věcí, které byste si zde všimli asi jako první, je, jak čisté Japonsko je. Ale jak málo odpadkových košů byste zde na ulici našli! Upřímně, nevidíte je zde prakticky nikde. Každý si v tašce či batohu nosí svůj vlastní „odpadkový sáček“, který pak vyprázdní po návratu domů. Možná také proto, že je neslušné jíst a pít za chůze, zde na každém jednom kroku nenarazíte na pohozené kapesníky, ubrousky, účtenky a podobně.

S odpadky se pojí recyklace. Co mě osobně docela překvapilo, bylo, jak Japonci recyklují PET lahve. Když svůj drink dopijete, nejdříve musíte láhev řádně vymýt, načež víčko a etiketu vyhodíte do plastu, zatímco samotná PET láhev patří do speciálního samostatného koše.

Takže už víte něco málo o svátcích a o tom, jak je na tom Japonsko s odpadky. Jak je to ale třeba s veřejnou dopravou, konkrétně s vlaky? Koneckonců veřejná doprava je velmi důležitou složkou cestování. Když už tedy vyluštíte všechny časy a kanji znaky a podaří se vám dostat na správné nástupiště, asi vás překvapí, jak všichni cestující stojí v řadách na vyznačených místech a trpělivě čekají. Po příjezdu vlaku tak všichni spořádaně nastoupí bez jakéhokoli chaosu. No a aby těch překvapení nebylo málo, uvnitř neuslyšíte nic jiného než pohyb vlaku po kolejích. Všichni se ohleduplně snaží nerušit klid ostatních, takže kromě velmi tichého špitání středoškoláků je hlasité mluvení, či dokonce telefonování naprosto nepřijatelné. A ano, jestliže má vlak třeba jen tři minuty zpoždění, přijdou se vám omluvit všichni strojvedoucí a průvodčí daného dopravního prostředku.

Jako poslední rozdíl bych dnes chtěla zmínit módu a všechny možné stereotypy, jež se této kategorie týkají. Protože, jak se dalo očekávat, i móda je zde úplně jiná. Jiná a plná pro mě trochu nepochopitelných faktů a protikladů. Většina lidí tady nosí dlouhé oblečení, které povětšinou neodhaluje moc kůže a nezvýrazňuje tělesné křivky. Když chcete venku nosit legíny, je lepší si na ně obléknout nějaké volnější kraťasy, zatímco s přiléhavými kalhotami nikdo problém nemá, jako by v tom byl nějaký drastický rozdíl.

スマスそして おめでとうございます

Naopak v trochu větších městech byste pravděpodobně našli nejednu mladou holku, co se snaží zaujmout svou minisukní. Zvláštní postoj mají Japonci také k piercingům. Spousta mých přátel a spolužáků byla opravdu překvapená, když zjistila, že mám propíchnuté uši, což je v Evropě už prakticky standardem a samozřejmostí. Místní názor na toto však je, že minimálně dokud nejste plnoletí (plnoletost je v Japonsku od osmnácti, ale třeba alkohol můžete pít až od dvaceti), neměli byste nijak zasahovat a „poškozoovat“ své tělo. Taktéž je to i s tetováními, až na to, že tetování jsou navíc stále ještě spojována s nechvalně proslulou mafií zvanou Yakuza. Další věcí, kterou minimálně v Česku mělo každé druhé dítě, ale tady se to tak nějak nenosí, jsou rovnátka. Za ty čtyři měsíce tady jsem nepotkala snad jediného teenagera okolo mého věku, co by rovnátka měl...

Jak jsem zmínila na začátku, ze všech těch rozdílů mezi Českem a Japonskem by se dala napsat kniha. Dnes už mi ale přijde, že se pro mě všechny tyto odlišnosti už prostě stávají mým novým normálem. Možná, že si jich pak znovu zpětně všimnu po návratu zpět domů do Česka. Tradičně zde najdete i QR kód, kam můžete směřovat své otázky a témata. No a teď už asi do dalšího čísla またね!

Alexandra Leňková, 5. A

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

when you're ready for Christmas but still have to take finals..

When I try my best to shop for Christmas presents for my family, but then I see something and think, you know who would like that? Me...

When someone makes you mad but it's Christmas time

Šéfredaktor:

Grafické zpracování:

Tvůrčí tým:

Lara Macurová, Hana Opělová

Veronika Hradilová

Sofie Křivová, Patricie Houdková,

Monika Fojtíková, Alexandra Leňková

Kontakt:

Tisk:

Číslo XX Listopad 2023

tgmtimes1@gmail.com

Gymnázium Frýdlant nad Ostravicí

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce!